

Siket Norbert

Galbács, vagy kőműves?

Manapság égnek áll a haja,
Ekkora lenne az élet zaja?
Ilyen sok meglepő éri lelkét?
Eladja a Holdon a telkét?

Már bizony kevés e planéta,
A tehetsége szélesebb rakéta,
Száguld, elhagyja e bolygót,
Stabilizálja az eddig imbolygót.

Ölelik Őt a mai dizájnerek,
Karján düllednek a dizájn-erek,
Vele jár együtt a szertelen ötlet,
A tanulni vágyó Hozzá szökhet!

Digitális gépe örömmel dolgozik,
Tamás kezében nem rikoltozik,
Alig várja, hogy újra menjen,
Így a táj előttünk megjelenjen!

Ez a pacák valamit nagyon sejt,
Hétcsillagos műremek, nem selejt.
Ezek a képek itt azért lógnak,
Mert a halhatatlanságba íródnak!

Örülünk mi ennek Tamásom Drága,
Be leszel a szívünkbe örökre zárva!
A táj, az ember, a tárgyak, a vonat
Megmutatják nekünk csodavilágodat!